

Silvia Havelková : Spln Mesiaca

Lienka Školienka vedie malú vretienku k sebe na návštevu. Bude u nej v noci spať, lebo jej mamička so sestričkami išla na návštevu k sestre. Je však už neskoro a v lese je veľká tma. Vretienka sa bojí, lebo je ešte maličká. Školienke je to smiešne. Zrazu začuli jemný zvuk. Vretienka až nadskočila.

- **Čo to buchlo?**
- Možno padol Mesiac z oblohy!
- **Chudák!**
- Ale čoby! To sa len tak hovorí!
- **A čo ak sa udrel, chúd'a malé?**
- Neudrel sa, neplač stále!
- **Keď mne je ho ľúto veľmi!**
- Nestoj tu viac medzi dvermi!
Vojdi! Už sme doma... Tak...
- **A čo ak zmenil sa na hviezdny prach?**
- Nezmenil sa! Iba je dnes zatmenie!
- **Čo to vravíš? Znamenie?**
- Ach ty truľko, mala by si chodiť do školy!
- **Myslíš si, že učenie nebolí?**
- Tak to teda nie! A potrebné je učenie!
- **A prečo?**
- Aby si vedela, prečo býva v noci tma.
A prečo sa tmy odvážni neboja!
- **Ja chcem k mame!**
- Neboj, na dvere aj zámku dáme.
Strašidlá šli dávno spať.
A hneď ráno už tu bude tvoja mať.

A ráno, hneď ako prišla Teta Vretienková, malá vretienka povedala, že bude chodiť do školy. A že prečo? Lebo chcela vedieť, kam chodí Mesiac, keď nie je na oblohe.

